

Øll vilja síggja ættarbandsskránna

STEINAR PATURSSON

Siðan Vangin og Samleikin vórðu tiknir í nýtslu 27. oktober, eru tað heilt nógv, ið hava roynt nýggju funkuna at blaða í síni egnu fortíð.

Í appuni Vangin sæst ættarbandsskráin hjá okkum froyingum, og áhugin hevur verið heilt stórur at síggja, hvaðani vit eru, og hvørjir okkara forfedrar vóru.

Higartil hava 5000 fólk tikið fingið sær Samleikan, og 4300 eru skrásettir sum brúkarar, kunnar Talgildu Føroyar.

Hóast Vangin hevur fleiri

funkur, og skal hava enn fleiri sum frálíður, er tað serliga ættarbandsskráin, ið hevur fingið góða móttøku.

– Vit eru ovurfeigin um góðu móttøkuna, og tað er gott at síggja, at fólk taka so væl ímóti hesum, sigur Durita Hansen, samskiptisfólk hjá Talgildu Føroyum og leggur aftrat, at tað stendur fólki frítt í boði at taka niður appuna.

Fyrstu dagarnir var so stórur áhugi at fáa sær Samleikan, at Talgildu Føroyar megnaðu ikki at fylgja við eftirspurninginum, men fleiri fólk vórðu sett at skráseta og avgreiða umsóknirnar, og nú eru Talgildu Føroyar komin ajour aftur, sigur Durita Hansen.

Ættarbandsskráin ein síðuvinningur frá ílegugransking

Tá Tjóðskjalasavnið upprunaliga gjørði ættarbandsskránna, var tað til Ílegusavnið at granska í. Nú tilfarið er atkomuligt hjá vanliga froyinginum, hevur hetta gjørt arbeiðið hjá Ílegusavninum betri

STEINAR PATURSSON

Føroyska ættarbandsskráin varð gjørd í sambandi við við arbeiðið hjá Ílegusavninum at granska í føroyskum ílegum. Sum síðuvinningur er ættarbandsskráin nú vorðin tøk hjá almenninginum umvegis appuna Vangin, og seinastu vikurnar eru ættarbandsskráin nógv vitjað.

– Tá tann nýggja dátuverndarlógin kemur, hava fólk rætt til at vita, hvat er skrásett um tey. Tí hildu vit tað vera eitt ótrúliga gott høvi, tá talgildi samleikin kom, at vit brúktu tað at kunna fólk um, hvat var skrásett um tey í ættarbandsskránni, sigur Guðrið Andorsdóttir, stjóri í Ílegusavninum.

Tað er kortini avmarkað, hvat einstaklingurin sleppur at síggja í skránni. Nýggjasta tilfarið í alment atkomuligu skránni er

100 ára gamalt, og tað er bert í beinari linju, at fólk fáa atgongd at síggja sínar forfedrar.

– Grundin til, at tú ikki sært tað, sum er yngri enn 100 ár, er, at Dátueftirlitið vildi ikki loyva tí. Vit kunnu gott útflýggja upplýsingar um ein persón, men vit kunnu ikki útflýggja upplýsingar um livandi persónar, tí tey hava ikki samtykt tað, sigur Guðrið Andorsdóttir, sum leggur aftrat, at tað ber ikki til at síggja systkin hjá ommum og abbum, langommum og langabbum og so framvegis. Tøknliga er hetta ein móguleiki, men í løtuni ber hetta ikki til.

Áhugin millum fólk at síggja ættina út í síðurnar er kortini til staðar, sigur Guðrið Andorsdóttir.

– Tað eru eisini summi, ið hava spurt um tað. Eg havi eisini hoyrt um fólk, ið hava sett seg saman við teimum og trimum teldum, sum eru farin inn hvør sær, har tey so royndu at finna felags forfedrar. So tað er stórur áhugi í hesum.

Hevur hjálpt nóg

Uppgávan hjá Ílegusavninum er at granska í føroysku ílegunum,

og í tí sambandi er tað komið væl við hjá Ílegusavninum, at vanligu froyingarnir nú hava

fingið atgongd til teirra egnu ættarbandsskrá, tí rættingarnar koma væl við.

– Vit hava fingið fleiri afturmeldingar, og tað eru vit glað fyri. Vit hava onkrar størri feilir, har fólk eru knýtt at skeiva ættartrænum. Og vit eru øgilliga glað fyri at fáa rættað tað, tí tað er nakað, sum kann hava týðning í sambandi við ílegugransking, sigur Guðrið Andorsdóttir.

Harumframt lættir tað eisini um arbeiðið hjá Ílegusavninum, at ættarskráin nú er knýtt at talgilda samleikanum, tí so kann stovnurin vera vísur í, at upplýsingarnar koma á rætt stað.

– Vit eru ein pinkalítil stovnur, og vit hava ikki móguleika fyri at útflýggja ættarbandsskráir so langt aftur til fólk, tá tey venda sær til okkara at spyrja, sigur Guðrið Andorsdóttir og sipar til teirra, ið seta seg í samband við Ílegustovnin fyri at vita, hvaðani tey koma.

– Okkara skipan loyvir bert at fara fyra aftarlið aftur. Tú fært ikki tað sama burturúr sum við skipanini við talgilda samleikanum. Talgildi samleikin ger, at vit eru trygg í, at viðkomandi, sum biður um at fáa upplýsingar, er rætti persónurin og hevur rætt til at síggja upplýsingarnar.

– Eg vil siga, at vit hava sæð fram til, at hetta varð sett í verk, sigur Guðrið Andorsdóttir.